

Mark Twain

Ádám és Éva naplója • ÁDÁM NAPLÓJA – 2. RÉSZLET

(folytatás a 46. oldalról)

SZERDA

Nem hal! Ezt most végre minden kétséget kizáró módon megállapítottam. Persze azért még mindig nem tudom, hová sorozzam. Ha boldogtalan, valósággal pokoli ordításban tör ki, ám ha az ember tüstént odaadja neki, amit akar, akkor elégedetten gagyog magában. Legtöbbször a hátán fekszik, és négy lábát a levegőbe rugdalja. Más állatoknál ezt még nem láttam.

Amikor Évának elmondtam, hogy az új teremtmény nekem milyen nagy „problémát” jelent, csak az új szót csodálta meg, anélkül hogy az értelmét felfogta volna. Szerintem tehát probléma vagy csodabogár. Ha meghal, szétszedem és megvizsgálom, hogyan és miből állították össze. Hiába, ilyen kétségeim még sohasem voltak.

Három hónappal később

KEDD

A probléma egyre rejtélyesebb lesz. Már elrabolja az álmaimat. Most már nem fekszik csendesen a hátán, hanem négy lábon mászkál. Mégis lényegesen különbözik a többi négylábútól, mert az első lábcskái jóval rövidebbek. Így aztán a feje és a törzse ügyetlenül helyezkedik el, ami nagyon csúnyán fest.

Egyébként felépítése és szerkezete meglepően hasonlít az enyémhez, de helyzetváltoztatási módja bizonyítja, hogy nem a mi fajtánkhoz tartozik.

A rövid első lábcskák és a hosszú hátsó lábak arra mutatnak, hogy talán a kenguruk családjából eredt. Igen ám, de a mozgásmódja a kengurukétól is különbözik, hisz nem tud ugorni, mint az igazi kenguru. Úgy látszik, a kenguruknak egy nagyon különös alfaja, amelyet eddig még nem is katalogizáltak. Tekintve, hogy én fedeztem fel, úgy érzem, jogom van arra, hogy a felfedezés dicsőségét örök időkre a magam számára biztosítsam; ezért az új teremtményt saját családi nevemmel ruházom fel. Kaengurorum Adamiensisnek nevezem.

Abban az időben, amikor Éva a bozótban fogta, egészen fiatal példány lehetett, hisz azóta szüntelenül növekszik. Most már körülbelül ötször akkora, mint eredetileg volt. Ha elégedetlen, sokkal nagyobb lármát csap, mint régen, a ricsaj körülbelül húsz-huszonöt-ször akkora. Erőszakkal nem lehet elhallgattatni, sőt ez csak elmérgesítené a dolgot. Ezért kénytelen vagyok az erőszak módszerével felhagyni, mert különben kínos helyzetbe kerülnék vele szemben. Éva úgy szelídíti meg, hogy beszél hozzá, és mindent odaad neki, amit kér – azt is, amit két perccel előbb még erőlyesen megtagadott tőle.

Különös lenne, ha ez fajtájának egyetlen példánya volna, de úgy látszik ez az eset forog fenn. Már hónapok óta erőlködöm, hogy még egy példányt szerezzek belőle gyűjteményem számára, vagy azért, hogy az elsőnek játszótársa legyen. Akkor az első példány bizonyára nyugodtabb és szelídíthetőbb lenne.

(folytatás a 98. oldalon)

